

ת"פ 53518/05/13 - המאשימה - מדינת ישראל, באמצעות פרקליטות מחוז מרכז נגד הנאשם - חיים (שלומי) גבאי

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 53518-05-13 פרקליטות מחוז מרכז נ'
גבאי(עציר)

בפני בעניין: כב' השופט הישם אבו שחאדה
המאשימה - מדינת ישראל באמצעות
פרקליטות מחוז מרכז ע"י עוה"ד הילה כהן

נגד
הנאשם - חיים (שלומי) גבאי ע"י עוה"ד ניל
סיימון

גזר דין

א. כתב אישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן. הנאשם הינו בעלים של קיוסק בתחומי העיר שוהם (להלן: **הקיוסק**) וגם התגורר בתוך אותה עיר. בנוסף, במהלך עיסוקו בקיוסק הכיר שלושה קטינים, כולם ילידי שנת 1997 (להלן: **הקטינים 1, 2 ו-3**). כתב האישום כולל שני אישומים. באישום הראשון, הנאשם הורשע על פי הודייתו בביצוען של העבירות הבאות: הדחת קטין לסמים מסוכנים לפי סעיף 21(א)(1) לפקודת הסמים המסוכנים תשל"ג - 1973 (להלן: **הפקודה**) (ריבוי עבירות); החזקת חצרים לשימוש בסם ומכירתו לפי סעיף 9 לפקודה וכן החזקת סמים לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) ו-7(ג) סיפא לפקודה. על פי עובדות האישום הראשון במועדים שאינם ידועים במדויק למאשימה, במהלך החודשים אוקטובר 2012 ועד מאי 2013, דאג הנאשם לצרוך לשימושו העצמי סם מסוכן מסוג קנבוס, בהזדמנויות שונות, וזאת בביתו, בקיוסק ובמקומות נוספים. במהלך התקופה האמורה, ב-8 הזדמנויות שונות, בקיוסק ובביתו, סיפק הנאשם סם מסוכן מסוג קנבוס לקטינים 1, 2 ו-3 בכמויות שאינן ידועות במדויק למאשימה ועישן עימם את הסם. בנוסף, במהלך התקופה האמורה, ב-3 הזדמנויות שונות, במועדים שאינם ידועים במדויק למאשימה, בביתו, מכר הנאשם לקטינים 1 ו-2 סם מסוכן מסוג קנבוס בסכום של ₪ 100 בכל פעם, בכמויות שאינן ידועות במדויק למאשימה.

2. באישום השני, הנאשם הורשע בביצוע עבירה של איסור מכירת משקאות משכרים לקטינים (ריבוי מקרים) לפי סעיף 193א(1) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**). על פי עובדות

האישום השני, במהלך חג הפסח של שנת 2013, מכר הנאשם בקיוסק לקטינים 1 ו-2 משקה אלכוהולי מסוג וודקה ושתה עימם בקיוסק. בנוסף, במהלך חודש אפריל 2013 מכר לקטין 3 וודקה בקיוסק.

ב. רישום פלילי

3. יצוין תחילה כי לחובתו של הנאשם שתי הרשעות קודמות: הראשונה משנת 1991 בגין תקיפת סתם; והשנייה משנת 2002 בגין החזקת מקום להימורים. בשני המקרים נדון למאסר על תנאי.

ג. תסקיר שירות המבחן

4. התקבל תסקיר מטעם שירות המבחן אשר פירט את נסיבות חייו של הנאשם. הנאשם הינו בן 43 שנים ורווק. מהתסקיר עולה כי העבירות בוצעו על רקע יחסי חברות שנוצרו בינו לבין הקטינים 1, 2 ו-3, לאור היותם לקוחות בקיוסק. שירות המבחן המליץ על הטלת מאסר על תנאי וצו מבחן כאשר במסגרת צו המבחן שהומלץ על הטלתו, הנאשם ישולב בטיפול פרטני.

ד. העונשים שהוטלו על נאשמים אחרים באותה פרשיה

5. הנאשם נחקר בתיק שבפניו במסגרת פרשיה כללית שבה נחקרו מספר חשודים בגין חשד לביצוע עבירות של אספקה ומכירה של סם מסוג קנבוס לקטינים שונים, ביניהם הקטינים 1, 2 ו-3. מן הראוי לתת את הדעת לעונשים שהוטלו על נאשמים אחרים באותה פרשיה וזאת על מנת ללמוד על העונש הראוי בנסיבות המקרה שבפניו. הנאשמים האחרים הם: עמית גנם (להלן: **עמית**), נתן גנם (להלן: **נתן**), אחמד אלקרעאן (להלן: **אחמד**), וכן אור גרשנוביץ (להלן: **אור**).

6. לגבי עמית: בקצירת האומר יצוין שעמית הורשע במסגרת ת"פ (רמ' 53278-05-13 בביצוע עבירות של הדחת קטין לסמים מסוכנים וזאת בעשרות מועדים שאינם ידועים במדויק למאשימה, בכמויות של בין מספר גרמים לבין עשרות גרמים בכל פעם. מדובר בסם מסוג חשיש וגראס (ת/3). בטיעונים לעונש המאשימה עתרה למאסר בפועל לתקופה של 9 חודשים. ביום 13.2.14 הוא נדון ל-8 חודשי מאסר בפועל. מדובר בנאשם שהינו יליד 1988 ולא היה לחובתו מאסר על תנאי שהופעל במקרה זה. המאשימה לא הגישה ערעור על קולת העונש בעוד שנתן הגיש ערעור על חומרת העונש. ערעורו לבית המשפט המחוזי במחוז מרכז נדחה לאחר שחזר בו מהערעור לעניין רכיב המאסר בהמלצת בית המשפט (עפ"ג 49294-03-14, פסק דין מיום 8.6.14).

7. לגבי נתן: עניינו נדון בבית משפט השלום רמלה ב-ת"פ 53278-07-13. נתן הורשע בשלושה אישומים. באישום הראשון, בעבירה של הדחת קטין לסמים בכך שסיפק לקטין סם מסוג חשיש תמורת מזומן בסך

שנע בין 800 ל-1,000 ₪; באישום השני, בעבירה של סחר בסמים בכך שמכר קנבוס לקטין תמורת סך של 700 ₪; באישום השלישי, הורשע בעבירה של הדחת קטין לסמים מסוכנים בכך שב-20 הזדמנויות שונות, מכר למספר קטינים סם מסוג קנבוס תמורת סך של 100 ש"ל בכל פעם. סך הכל מדובר ב-22 הזדמנויות שונות של מכירת סמים מסוג קנבוס לקטינים. במסגרת הסדר טיעון הושטו עליו 11 חודשי מאסר בפועל.

8. לגבי אחמד: עניינו נדון בבית משפט השלום ברמלה בת"פ 5991-06-13 והורשע בכתב אישום שכלל שני אישומים. באישום הראשון, הורשע בעבירה של הדחת קטין לסם והחזקת סם לשימוש עצמי. באישום הראשון מדובר ב-37 הזדמנויות שונות של מכירה או אספקה של סם מסוג קנבוס לקטינים. באישום השני, הנאשם הורשע בעבירה של הדחת קטין לסמים והחזקת סם לצריכה עצמית בכך שמכר בהזדמנות אחת לקטין סם תמורת סך של 100 ₪. סה"כ מדובר ב-38 הזדמנויות של אספקה ו/או מכירה של סם לקטין. במסגרת הסדר טיעון נדון ל-11 חודשי מאסר בפועל.

9. לגבי אור: עניינו נדון בבית משפט השלום ברמלה בפניי במסגרת ת"פ 11704-06-13 והורשע בביצוען של עבירות של הדחת קטין לסמים, סיוע להדחת קטין לסמים, שימוש בחצרים והחזקת סם לצריכה עצמית. ב-5 הזדמנויות שונות הנאשם סיפק או מכר סם מסוג קנבוס לקטינים וכן בשתי הזדמנות נוספות, סייע להדחת קטין לסמים. סך הכל 7 מקרים. במסגרת הסדר טיעון הנאשם נדון ל-6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות.

ה. טענות הצדדים לעונש

10. המאשימה טענה שהעונש הראוי לנאשם הוא 8 חודשי מאסר בפועל בגין שני האישומים נשוא כתב האישום, בעוד שההגנה טענה שהעונש הראוי הוא מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות. המחלוקת בין הצדדים נסובה סביב השאלה האם להשית על הנאשם עונש מאסר ממש או עונש בדרך של עבודות שירות.

11. יאמר כבר עתה שעמדתה של המאשימה שיש להשית על הנאשם מאסר ממש איננה ברורה לי, וזאת לא בשל חומרת האירועים נשוא כתב האישום, אלא בשל ההסדרים שאליהם הגיעה עם הנאשמים האחרים באותה פרשה, אשר בעיני הינם הסדרים מקלים ואינם משקפים את מדיניות הענישה הנוהגת.

ו. מתחם העונש ההולם

1.ו. מתחם אחד או מספר מתחמים

12. המאשימה טענה שיש לקבוע מתחם עונש הולם אחד לכל מכלול האירועים שבשני האישומים. טענה זו איננה מקובלת. האישום הראשון מתאר מספר אירועים נפרדים של הדחת קטין לסם בהזדמנויות שונות. כמו כן, האישום השני מתייחס לשני אירועים נפרדים של מכירת משקה משכר לקטין שבוצעו במועדים שונים. יתר על כן, האישום הראשון והאישום השני מתייחסים לשתי קטיגוריות שונות של עבירות: באישום הראשון מדובר בעבירה של הדחת קטין לסם שהינה עבירה מסוג פשע עם עונש מקסימאלי של 25 שנה; באישום השני מדובר בעבירה מסוג עוון עם עונש מקסימאלי של שישה חודשים. לדעתי, דרך המלך היא לקבוע מתחם עונש הולם לכל אחד מהאירועים בכל אחד מהאישומים, מאחר וכל אירוע בכל אישום עומד בפני עצמו.

13. באישום הראשון הסם שהודחו לו הקטינים הוא מסוג קנבוס והכמויות בכל אחד מהאירועים אינן גדולות, אלא כמויות שמיועדות לשימוש עצמי בכל פעם. לפיכך, מאחר ובכל אחד מהאירועים מדובר בעבירה דומה עם כמות וסוג סם דומים, אקבע מתחם עונש הולם אחד שיחול על כל אחד ואחד מהאירועים נשוא האישום הראשון. באישום השני, מדובר בעבירה של מכירת משקה משכר לקטין בנסיבות דומות, וכאשר שני הקטינים הם בני אותו גיל לערך, ולכן גם כאן אקבע מתחם עונש הולם אחד שיהיה רלבנטי לגבי כל אחד אחד מהאירועים שבאותו אישום.

2.1 מתחם העונש ההולם לעבירה של הדחת קטין לסמים

14. על מנת ללמוד על גבולותיו של מתחם העונש ההולם בעבירה של הדחת קטין לסמים, וזאת כאשר מדובר בסם מסוג קנבוס (סם שהוגדר בפסיקה כסם קל), בכמויות שהינן לצריכה עצמית, יש לתת את הדעת למדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים. בנוסף, ניתן גם לקבל אינדיקציה מפסיקה שניתנה בעבירות של אספקה או סחר בסמים מסוג קנבוס בכמויות קטנות. הנני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 ועד 10 חודשי מאסר, לכל אירוע. ראו בעניין זה את הפסיקה שלהלן: רע"פ 4880/14 **עבד אל האדי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (16.7.14); רע"פ 11685/05 **נימדאר נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (25.12.05); רע"פ 6175/02 **פרץ נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (21.8.02); רע"פ 4579/01 **בוהדנה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (10.7.01); ת"פ (מח' - חיפה) 7097/08 **מדינת ישראל נ' תורכמאן** [פורסם בנבו] (11.11.08); עפ"ג (מח' - מרכז) 5444-01-09 **גולדמן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (10.3.09); ת"פ (מח' - נצרת) 1007/05 **מדינת ישראל נ' מליק** [פורסם בנבו] (27.11.05).

3.1 מתחם העונש ההולם לעבירה של מכירת משקה משכר לקטין

15. על מבנה העבירה של מכירת משקה משכר לקטין לפי סעיף 193א(א1) לחוק העונשין עמדתי בהרחבה בת"פ (רמ') 51384-06-12 **מדינת ישראל נ' סבאח** [פורסם בנבו] (17.11.14) ושם קבעתי

שמדובר בעבירה שיש לסווגה כעבירה של אחריות קפידה. יוזכר כי העונש המקסימאלי שנקבע לעבירה זו הינו שישה חודשי מאסר, קרי בחלק התחתון של העבירות מסוג עוון, ולכן גבולות מתחם העונש ההולם יהיו בהתאם.

16. הנני קובע כי מתחם העונש ההולם לכל אחד מהאירועים באישום השני של מכירת משקה משכר לקטין, בנסיבות ביצוען במקרה שבפני, נע בין צו של"צ, קנס והתחייבות כספית (ללא מאסר על תנאי) ועד 4 חודשי מאסר, שכוללים בתוכם גם את המאסר על תנאי (דוגמא למקרה שבו נקבע מתחם עונש הולם, לגבי רכיב המאסר, כאשר מתחם זה כולל בתוכו גם את המאסר המותנה, ראו מהעת האחרונה פסק דינו של כבוד השופט ג'ובראן ב-רע"פ 3677/13 **אלהרוש נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (8.12.14) (פסקה 31).

17. למדיניות הענישה הנוהגת בעבירה של מכירת משקה משכר לקטין ואשר מכוחה קבעתי את המתחם הנ"ל, ראו למשל את גזרי הדין שניתנו במקרים הבאים על ידי בתי המשפט המחוזי והשלום: עפ"ג (מח' - ת"א) 47367-06-12 **מדינת ישראל נ' פילקס** [פורסם בנבו] (21.1.13); ע"פ 23124-09-09 (מח' - חיפה) **מקסייב נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (7.1.10); ת"פ (רמ') 36914-01-14 **מדינת ישראל נ' אדיר יהושוע** [פורסם בנבו] (17.11.14); ת"פ (רמ') 51459-06-12 **מדינת ישראל נ' מזור** [פורסם בנבו] (9.11.14); ת"פ (ק"ג) 58296-02-13 **מדינת ישראל נ' אטנילוב** [פורסם בנבו] (7.12.14).

ז. העונש המתאים ושאלת האחידות בענישה

18. עינינו הרואות כי אנו ניצבים בפני כתב אישום ואשר זו התמונה לגביו לענייני מתחמי הענישה:

א. באישום הראשון, מדובר ב-11 מקרים של אספקה או מכירה של סם מסוג קנבוס בכמויות קטנות לקטינים. כל אחד מאירועי האספקה או המכירה, בעיני, עומד בפני עצמו. יוצא מכך, שלגבי כל אחד מ-11 האירועים מתחם העונש ההולם נע בין 3 ועד 10 חודשי מאסר בפועל.

ב. באישום השני, מדובר ב-2 אירועים של מכירת משקה משכר לקטין, כאשר כל אירוע עומד בפני עצמו. לגבי כל אחד מהאירועים, מתחם העונש ההולם נע בין של"צ, התחייבות כספית וקנס ועד 4 חודשי מאסר (כולל רכיב המאסר על תנאי).

19. העבירות המרכזיות שמטות את הכף לכיוון של מאסר בפועל הן העבירות נשוא האישום הראשון. מקובלת עליי טענת המאשימה כי מספר האירועים של הדחת קטין לשימוש בסם שבאישום הראשון, מצדיק מאסר מאחורי סורג ובריח, ועוד לתקופה לא מבוטלת. עם זאת, טענות לחוד ומעשים לחוד. כאשר בוחנים את העונשים שנגזרו על נאשמים אחרים באותה פרשיה, וזאת במסגרת הסדרי טיעון

שנערכו על ידי המאשימה, אנו רואים שהעונש הסופי שהושת עליהם הינו חורג לקולא ממדיניות הענישה הנוהגת. ואבהיר:

א. לגבי עמית, כאן היה מדובר בעשרות מקרים של מכירה של סם מסוג קנבוס לקטינים. יוזכר כי מתחם העונש ההולם לכל אירוע ואירוע, נע בין 3 ועד 10 חודשי מאסר. בסופו של יום, הוא נדון ל-8 חודשי מאסר בפועל, כאשר המאשימה טענה מלכתחילה לעונש של 9 חודשים. המאשימה לא מצאה לנכון לערער על גזר הדין. ברי, שהעונש המקל שהושת נגזר מהרף העליון המקל שהציבה המאשימה במהלך הטיעונים לעונש. בעניינו של עמית, בסופו של דבר, אין זה ברור כיצד ביצוע של עשרות מקרים של הדחת קטין לסמים, הוביל לתוצאה שהעונש שלו עתרה המאשימה היה בתוך גבולותיו של המתחם שרלבנטי לאירוע אחד בודד.

ב. לגבי נתן, היה מדובר ב-22 הזדמנויות של מכירת סמים מסוג קנבוס לקטינים. עם זאת, הוטלו עליו 11 חודשי מאסר בפועל, היינו מעט מעל לרף העליון של המתחם הרלוונטי לאירוע אחד בלבד. גם כאן, אין הסבר בפי המאשימה כיצד ניתן לעשות היקש מאותו גזר דין למקרה שבפני וזאת לעניין המסקנה שיש להשית על הנאשם שבפני מאסר ממש ולא שירות בעבודות שירות, כאשר לגביו היה מדובר ב-11 מקרים, היינו מחצית מכמות המקרים שהיתה לגבי נתן. במילים אחרות, אילו העונש שהוטל על נתן היה גבוה משמעותית מ-11 חודשי מאסר (שיוזכר שניתן כאישור להסדר טיעון), ברי, שניתן היה להכיר ברציונל שמאחורי הטיעון של המאשימה שיש להשית על הנאשם שבפני מאסר של 8 חודשים. אך בפועל אין הדבר כך.

ג. לגבי אחמד, היה מדובר ב-38 הזדמנות של אספקה ו/או מכירה של סם לקטין ונדון במסגרת הסדר טיעון ל-11 חודשי מאסר בפועל. על פניו מדובר בהסדר מקל, וזאת בהתחשב בעובדה שמתחם העונש ההולם לכל אירוע נע בין 3 ל-10 חודשי מאסר. כאשר משווים את מספר האירועים שבוצעו ע"י אחמד, למספר המקרים שבוצעו ע"י הנאשם שבפני, בקשתה של המאשימה להשתת מאסר בפועל ל-8 חודשים, נראית מחמירה מדי ובלתי מידתית.

ד. לגבי אור, כאן היה מדובר ב-7 מקרים של אספקה ו/או מכירה של סמים לקטינים, ונדון ל-6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות. לא מצאתי הבדל אמיתי בין עניינו של אור לבין עניינו של הנאשם שבפני. בנסיבות אלה, גזר הדין בעניינו של הנאשם שבפני, יהיה זהה לזה שניתן לאור, לכל רכיביו, בתוספת התחייבות כספית לגבי העבירה של מכירת משקה משכר לקטין. יוזכר שבעניינו של אור לא ניתן צו מבחן ולכן גם לא מצאתי צורך להטיל על הנאשם במקרה שבפני צו מבחן.

20. לסיכום, למרות שהנני סבור שמאסר בדרך של עבודות שירות איננו העונש הראוי בנסיבות העניין, ושהענישה אמורה להיות מאסר מאחורי סורג ובריח, לא ניתן להתעלם מעיקרון האחידות בענישה בין הנאשם שבפני לבין שאר הנאשמים באותה פרשייה שמכרו וסיפקו סמים מסוג קנבוס בכמויות שונות

לקטינים שונים במספר רב של הזדמנויות, לרבות הקטינים בכתב האישום שבפני. בעיני, גזירת הדין בעניינו של הנאשם שבפני, אך ורק על פי מדיניות הענישה הראויה, ובהתעלם מעיקרון האחידות בענישה שהינו כלל מנחה בגזירת הדין, יש בה בכדי לפגוע בעקרון השוויון בענישה ולכן לא ראויה.

21. בנסיבות אלה, ובהתחשב גם בנסיבותיו האישיות של הנאשם (הודאה וחסכון בזמן שיפוטי והעדר הרשעות קודמות בעבירות סמים), הנני משית עליו את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות.

הנאשם יתייצב ביום 10.2.15 במפקדת מחוז דרום, יחידת עבודות שירות בבאר שבע בשעה 08:00 לצורך תחילת ריצוי עבודות השירות. העבודות יבוצעו ב-גוליס -יחש"מ 650, במחנה עמנואל בקריית מלאכי. הנאשם יועסק 5 ימים בשבוע, 8 וחצי שעות עבודה יומיות. מובהר לנאשם כי עליו להישמע להוראותיו והנחיותיו של הממונה על עבודות השירות.

ב. 3 חודשי מאסר על התנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום הנאשם לא יבצע עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים מסוג עוון.

ג. 7 חודשי מאסר על התנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום הנאשם לא יבצע עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע.

ד. הנאשם ישלם קנס בסך של 2,500 ₪, או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, כאשר הראשון שבהם לא יאוחר מיום 1.3.15 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי, יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מידי. הקנס יועבר לטובת הקרן שפועלת לפי סעיף 36ח לפקודת הסמים המסוכנים.

ה. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך של 3,000 ₪ להימנע במשך שלוש שנים מהיום מביצוע עבירה לפי סעיף 193א לחוק העונשין. ההתחייבות הכספית תיחתם עוד היום. היה והנאשם לא יחתום, אזי ייאסר למשך 10 ימים.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ד טבת תשע"ה, 15 ינואר 2015, במעמד הצדדים.